

સદેવંત સાવર્ધીંગા નાટકનાં ગાર નો.

રચનાર.

માસ્તર. નાનાલાલ વિ. મગનલાલ.

છપાવિ પ્રસિદ્ધ કરનાર.

રચનાર તથા શા. ડાહ્યાભાઈ લલુભાઈ.

સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આકટ મુજબ રજીસ્ટર કરાવી છે.
માટે રચનારની રજા વીના છપાવવું યા ભગવતું નહીં

અમદાવાદ.

“ એંગ્લો વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ” માં
નથુભાઈ રતનચંદ માસ્કૃતીયાએ છાપ્યાં.
આવૃત્તિ પેહેલી. પ્રત ૧૦૦૦

સંવત ૧૯૪૬—સને ૧૮૯૦.

કિંમત ૦-૧-૬ એક આનો.

સદવંત સાવલીંગા નટકનાં

૪૫૮-૩

ગાયનો.

નાટકનાં પાત્રો.

સદવંત— કનકાપુરીના રાગ.
સાવલીંગા— કનકાપુરીના નગરશેઠની પુત્રી.
ગુણમંજરી— સાવલીંગાની બાબી.
વીરમદે— પારાસુર ગામનો રાગ.
રૂપાસા— પારાસુર ગામનો શેઠ.

(જોગી, મેહેતાજી, છોકરાઓ, દરબારીઓ, સીપાઈઓ,
સાહેલીઓ વીગરે.)

પ્રવેશ ૧ લો.

(સાવલીંગાના મેહેલ નીચે જોગી ગાતો ગાતો જાય છે.)

જોગી— (સુકૃત કરના હોય મો કર લે-એ રાહ)

મજી લેને કીરતાર, મુરખ મન, બજી લેને કીરતાર;
શો છે જગતમાં સાર? મુરખ મન, બજી લેને કીરતાર-ટક.
પ્રીય મીત્ર પલક ન મુકે, તે પણ અલગ થનાર;
દેહ દીસે આ જળ પરપોટો, ડુકે ડુકી જનાર. મુરખ
બેટો કેહેશે “બાપા બાપા” પ્રીયા બતાવે પ્યાર;
ધન દોલત કે માલ ખળનો, સાથ ન આવે લગાર. મુ
સ્વારથ સ્વારથ સૌથી મોટો, સ્વારથે બર્ષો સંસાર;
“નાનો” મોહ માયા તજીને, અથ ઉતરો ભવપાર. મુરખ

સાવલીંગા— (જખકે કલંદર બનબન—એ રાહ).

ધર્મ ગુરજી, અરજ કરજી, બીક્ષા લેવા આવોને !

ધી, ગોળ, સર્વે આપું આજે, માંતે લાકુ ખાઓને !

લ્યો લોટ, ચોખા, દાળ, આપું શાકહું વિશાળ, (લ્યો)

કરીને રસોઈ તમે જમોજી આ ઠાર;

આર્શીવાદ આપો મને, આણી ઉર વહાલ. લ્યો૦

જોગી—(૩૫ તીરખી) ગીતિ.

અદ્ભુત ૩૫ આ શું! અરે મેનકા છોડી ઈંદ્ર ભૂવન;

આવી હશે આ સ્થળે, વશ કરવાને મનુષ્ય કેરાં મન.

ગુણમંજરી— (અક્ષોસ હમતો—એ રાહ.)

રે નણુદી સો ગજબા! અરે તમે કયો?

જરી વારમાં જોગીતો, જીવડો હયો. નણુદી૦

પાપ પુણ્ડળ બાંધ્યું પદ્મે, એમાં નહી મણા;

જગ તાત શું જવા દેશે? અપરાધ જે ઠયો નણુ૦

સાવલીંગા— (દિલદારી કાનીરે એ રાહ.)

ભૂલ શી મારીરે (૨) અરે ઓ બાબી?

છું બહુ રાંક, નથી વાંક, વાગ્યું કાંક, નેણુ બાણુ,

તેથી લાગી મુછા ભારી ભારીરે. ભૂલ૦

કુટ્યું નશીબ એ જોગી જનનું, પાપ નાચું એનું એને;

જો લગાર, દોછો આળ, શો વિચાર, કરીને ભારી ભારીરે.

જોગી—

કલ્યાણ.

અન્ય જોવી વાત, પાડ્યો ચત્તાપાટ;
 ઝડપ દેઈ વીજળી, ઝડ આવી ખરેખાત.—(ટક).
 ચાટો ઉર રૂચે નહીં મુજને. પ્રીતીપર છે ખ્યાર;
 સુંદરી સેહેલ કરાવો તેની, થઈ મારી દિલદાર અં
 સાવ—રોયા રજ વિચાર કરી તું, કાઢ્ય છબે વચન;
 નહીં તો એક ધડીમાં તારં, તોડાવું હું તન. મુ
 મુખ દૂર ચા, અહીંથી ઝટ જત;
 નહીં તો તારી હાલ હું, ઉરાડું છું મમ્મ,—ટક.
 (સરમાઈને જાય છે.)

પ્રવેશ ૨ નો.

(જોગી ગાંડાની માફક બેઠે છે તે સદેવંત સાંભળે છે.)

જોગી—

સોરઠની ગજલ.

આકાશમાંથી ઉરવશી, આવી વળી શું અહીં કને;
 છબે જનોનાં ચિત્તાં, કોરે કલેશુ તે ખરે!
 છે ચાલ હંસ ગતી કદળી શું, ઝંગ જમુકે દામની.
 કટી કેશરી કુચ પુષ્પ ગોટા, કમળ મુખ છે કામની.
 મૃગ ચક્ષુ અપળ અકોર, વેહણી સ્યામ કેશ છટાવતી,
 હાયા ધરણી હાળ્યો મુજને, દુઃખ થાય છે તે અતિ.
 સદેવંત—(મોહ પામીને) ગીતિ.

પ્રીતિ પાસ પંડામાં, સપડાયો એ સુંદરી હું આજે;
 મન મત્યા મુંઝાવે, ખરી ખોળ હું જઈ લેવા કાજે.

પ્રવેશ ૩ જો.

(સાવલીંગા સખીયો જોડે ગરબો ગાય છે. સદેવંત
ગુપ્તપણે સાંભળે છે.)

સાવલીંગા— (માઠ. મેરા ગમકા તરાના.—એ રાહ,)

જેની ગાઈએ ગીત, ધરીને પ્રીત, હળી મળી સૌ આજ,
આવે દેયામાં હિત, સંસારી રીત, રમે ખચિત. હળી.
આરાસુરી અંબેમાતને, પ્રેમે કરી પ્રણામ,

ગુણે ગાઈએ આજે અમે, સખી મંડળ તમામ;
તમે ધરજો તે ચિત્ત, કરીએ વિદિત, અમે ખચિત. હળી.
(સખીઓ જાય છે સાવલીંગાને અટકાવીને.)

સદેવંત— (મહોલે પધારા માહારાજ. એ રાહ.)

હે રસીલી રંગીલી આજ, જાય ક્યાં? છોડું ન તુજને,
સા—પાલવ પકડતાં લાવો લાજ, સખી સંગે જવા દો મુજને
સદે—મનોહર મુખડું દેખીને, મોહો મારો પ્રાણ;
સા—રાજકુંવર થઈ શું કરો, વણીકની સાથે પીઠાણ! સખી.
સદે—પણ પ્યારી આવું તને, સાક્ષીમાં શ્રીરામ;

તુજ વિના વરવી માહે, અવર વિનીતા હરામ. જાય.
સા—ગમરાઓ શું ગુણિયલ થઈ, છોજ અતુર સુખણ; સખી.
અવર પુરૂષ પીતા તુલ્ય છે, કંઈ તમે મારા પ્રીયપ્રાણ
સદે—કુંવરી ક્યાં મળશે તમે, કહો તો આવું નિય;
સા—વિદાલયમાં આવજો, સા રહીશું સંગ ખચિત. સખી.

પ્રવેશ ૪ થો.

(નિશાળનો દેખાવ, છોકરાઓ રમે છે, વાંચે છે.)
 સાવલીંગા—(સ્વગત) દક્ષણી લાવણી.

પ્રભુ હજી સુધી નાચ્યા નાચ મારારે,
 પુષ્કળ પ્રીત, રાખે નિત્ય, ખરે ખચિત મુજ ચિત્ત;
 છપ્પી વસી દિલ સારારે. પ્રભુ૦

વિરહ દુઃખે ઉઠે, અંગમાં અંગારારે;
 પામું દુઃખ, ઘડી ન સુખ, ઉતરે મુખ, અંગ અમુખ;
 વિના પ્રાણુ પ્યારારે. પ્રભુ૦

(છોકરાઓ મસ્તક કરે છે.)

(શાકી શરાબ એકીલા—એ રાહ)

- ૧ છોકરો—આવોને યાર, રમવા આ ઠાર,
- ૨ છોકરો—મારો પણ છે એજ વિચાર;
- ૩ છોકરો—મારે રમવાનો છે નકાર,
- ખધા સાથે—જા જા મુરખ તું ટોળી બહાર.
- ૨ છોકરો—લાવો ગેડી દડો છે ક્યાં ?
- ૧ છોકરો—મારી પાસે આ રહ્યા.
- ૩ છોકરો—ઉઠો ત્યારે શું બેસી રહ્યા,
- ખધા સાથે—ચાલો ચાલો રમવાને યાર,
- ૪-૫ છોકરાઓ— ઈચ્છેજી.

સાંભળો મેહેતાજી સાહેબ રમવા સૌ ગયા;
 મુરખ મુરખ કહી અમને તે ચાલતા થયા.

મેહેતાજી—ન્યારે તેઓ આવે ત્યારે સોંટી મારું સાત;

લુચ્ચાઓ બહુ ફાટી ગયા કરે છે ઉતપાત.

(સદેવંત પ્રવેશ કરે છે, તે સાવલીંગાને જોઈ.)

સદેવંત—(સ્વગસ્ત.) ગીતિ.

પ્રાણ પ્રીપા છે પધારી, પાળવા “પણ” તે પોતાનું પ્રીતે;

પીતા તમને તેડાવે, માટે મેતાજી જાઓ કાઢું એ રીતે,

(મેહેતાજીને)

મેહેતાજી બોલાવે. તાત માદરા જાઓ તમે જટ;

મેહે—સાચવજો આ શાળા, મળી તેમને આવું છું ચટપટ.

સદેવંત—(છોકરાઓને)

રગ્ન આજ હું આવું, માટે નાશી જાઓ તમારા ઘેર;

છોકરા—શાખાશ સદેવંતજી, થજો તમારે પુત્ર પુત્રીઓ તેર.

સાવલીંગા— ખમાય જીલો પંજખી.

પ્યારા ! જરીએ ના થશે ન્યારા,

તલપ તલપ ચિત્ત પ્યારા ચમકે, બેટવાને રહીઆળા. પ્યા.

દર્શન પર્શન પ્રીતમ પેખી, મારે હર્ષ અંગે ઉછાળા. પ્યા.

પ્રીતમ પ્યારી બેટયાં પરસ્પર, હોલાઈ કામ જવાળા. પ્યા.

સદેવંત— ખિહાગની હુમરી.

રંગીલી પ્યારી સુરત આનંદ કારી;

તેથી જાહું તુજપર વારી વારી.

રંગીલી.

મધુર મધુર સુણી, વચન વાગે પ્રેમ કટારી.

રંગીલી.

ધન્ય ધન્ય હે દિવસ, ધન્ય વાર ધડી સારી.

રંગીલી.

વિયોગ શત્રુ સદા સંતાપે, પ્રેમ પ્યારીનો સંભારી. રંગીલી.

પ્રવેશ પ મો.

સદેવંત— (ક્ષત્રી કલંક કેમ લેશેરે. ઓ રાહ.)

આહા અજબ જેવી વાત, વણીક પ્રીયા વરી જશેરે,
થાય ગજબ પ્રભુ ખરેખાત, વિપરીત વાત તેથી થશેરે.

ક્યા સોતું ને પીતળ ચળકાટ,	વણીક૦
ક્યા પલંગ અને ક્યાં ખાટ;	વીતરીત૦
દેડ હાથે મણી જાય જેમ,	વણીક૦
થયું હજમને હાય રાજ તેમ,	વીપરીત૦
નહીં નહીં કદી એમ બનનાર.	વણીક૦
બસ બસ એને હુંજ પરણનાર;	વણીક૦
કેમ ખબર આવી નથી હાલ	વીપરીત૦
ચાલ જાઉં તારે હુંજ તત્કાળ.	વણીક૦

(સાવલીંગાની સખી પત્ર આપે છે.)

બનજરો.

- પત્ર વાંચી મળવા કાળે, પીયુ આવજો મંદીર આળે;
હું જરૂર આપીશ ત્યાં, તમે જેસજો મંદીર માંલ,
શણગારી સર્વે સાળે. પીયુ૦
- પ્રેમ પાસે બંધાઈ ખ્યારા, તમે પ્રાણજીવન છો મારા;
નહીં અવર મુજને છાળે. પીયુ૦
- પત્ર વાંચી તજજો ઉદાસી, એમ જણાવે સાવલીંગા દાસી
દીક્ષગીર થવું નવ છાળે. પીયુ૦

સદેવંત—

ત્રીતાળી ચોપાઠ.

વાહ પ્રેમ પ્રીયા બહુ તારો, વશ ક્યો જીવડો મારો;
 તારા વિના ધડી નવ ગમે, પ્રેમ પાસ ખરે બહુ દમે.
 ધીરજ બહુ તું મને આપે, તોએ વિયોગ વધું સંતાપે;
 હશે ચાલ હવે હું જાઉં, જટ પ્રાણપ્રીયા ભેગો થાઉં.

પ્રવેશ ૬ ઠો.

(સદેવંત મંદીરમાં દરવાજા બંધ કરી સુઈ ગયો છે
 સાવલીંગા પ્રવેશ કરી દ્વાર ખખડાવે છે પણ
 જવાબ મળતો નથી.)

સાવલીંગા— (મહોલે પધારો મહારાજ એ રાહ)

જાગો જાગો જીવન પ્રાણ, સદેવંત જાગો જલદી.

જટ ઉઘાડો મારી આંખ, સદેવંત જાગો જલદી.

શું થાએ આમ અજાણ, સદેવંત જાગો જલદી; ટેક.

મસ્કરી કરો નહીં માહરી, મન અતી મુંઝાય;

તલપ તલપ દિલ થાય છે, ઉઠે હૈયા માંહી લા'ય સદે૦

શમજુ જાણા થઈ તમે, અકળાવો આ વાર;

ઘટે નહીં ગુણિયલ અરો તમે લાવો યાંઈ વિચાર. સદે૦

અધોર અધારી રાતમાં, શીદ પડાવો પોકાર;

અલભેલા ઉઘાડજો, હું માનું ખચિત ઉપકાર. સદે૦

(સદેવંત ન જાગવાથી અંદર જઈ તેના હાથમાં લખી
 પેત્રે નિરાશ થઈ પાછી જાય છે)

સદેવંત—(જગૃત થઈ) આશાગોડી.

આશા હવે એક તારી, આરાસુરી, આશા હવે એક તારી- ટેક.
 મેહર નન્દરની માતૃ નિહાળો, પુરો મનોવૃત્તી મારી. આરાં
 વધુ વખતથી વિયોગ પ્રીયાનો, શરીર શોષે ભારી. આરાં
 વિવિધ વખતો વખત પડે તે, કૃપા કરી દો વિદારી. આરાં
 અરે! દરકત આ શેના દીસે, બરી હાથેલી મારી. આરાં
 અવસ્ય આવી ગઈ એ લાગે, નિરાશ થઈ પ્રાણુ પ્યારી. આરાં

(કૃપા કરજેરે દેવ મુનિ એ રાહ.)

પ્યારા મારારે આવી હતી આજ પ્રીતે,
 પણ આપરે સુતાતા ઊંઘણુસીની રીતે, ટેક.
 જગૃત કરવા ઈલાજ ખોળ્યા મેંઘણાં ઘણાં તમને ઢંઢોળ્યા,
 તોયે આપ જરીન ખોલ્યા, પ્યારા
 મનમાં ઘણું ગભરાણી, ઝરમર વહે ચક્ષુએ પાણી;
 નવ રહી શુદ્ધ બુદ્ધ કશાની. પ્યારા.

સદેવંત—(કોવની) (ક્ષત્રી કલંકનો રાગ.)

મુખે ગાંધી જોળી આપી કેવી બસ પ્રીયાથી છુટો પાડ્યો મુનેરે
 ખાતાં વેંત ઝટ કીધો નંદાવશ. પ્રીયાં
 કમાડ ઠોકી ઠોકી થાકી હશે તેહ. પ્રીયાં
 ત્યારે મંદીરમાં આવી ગઈ એહ. પ્રીયાં
 જોગી થઈ હું કઈ એની શોધ. પ્રીયાં
 નહીં તો મરૂવીપ ખાઈ આણી કોષ. પ્રીયાં

(જોગી થઈને શોધમાં જાય છે.)

પ્રવેશ ૭ મો.

સદેવંત—(માઠ મેરે ગમતકા તરાના એ રાગ.)

અરે પ્રિયા વિયોગી, કામનો ભોગી,

થયો હું જોગી, મુકીને મારું રાજ;

મળે પ્રીત જે મોઢી નથી જે સોઢી,

થયા સંજોગી, મુકીને મારું રાજ.

ભગવા દેશે બટકું વનમાં, કરવા તેની તપાસ;

હાથ આવે આવે નહીં સીધો રસ્તો, તેથી થયોનિરાશ;

હવે થાક્યો શોધી, બન્યો છું કોધી.

થયા સંજોગી, મુકીને મારું રાજ.

(જવા માટે છે પણ તે ઠેકાણે બે રસ્તા જોઈ ઉભો

રહે છે એટલામા એક મોટા પથ્થર ઉપર લ-

ખેડું નજરે પડે છે તે વાંચે છે.)

દાહરો

જરૂર જમણી બાબુએ, આવે પારાસુર ગામ;

ઘેર રૂપાસાને આવજો, લા સરશે સૌ કામ;

સદેવંત—(વાંચ્યાં બાદ).

ગીતિ.

મોતી જાણે મુક્યાં, એવા સુંદર દસ્તક આ લાગે;

અચિત્ત મુજ પ્રીયાના, વિર વિલંબે જવુંજ લાં આગે,

પ્રવેશ ૮ મો.

(સદેવંત મોં ભોળી પાણી પીએ છે તે જોઈને.)

દાસી—(મનમાં) અરે લાલદેવ ઈસતરફ—એ રાહ.

થઈ રાજ કુમાર આમ શીદ કરે;

નીચે મ્હોડે નીર પીયે છે પશુપરે;

જોગી વેશ ધર્યો પણ નથી જોગી,

અરે કોઈ છે તે પ્રિયાનો વિયોગી.

(સદેવંતને)—સમજી શાંણા થઈ પીયો આમનીર,

કારણુ શું છે તેનું કહો મારા વીર;

સદેવંત—અરે બાઈ આ શહેરમાં કાની આંખ,

કહો કોણુ દુઃખી કરો તે જાણુ.

દાસી—(કુંવરી કુંવર મારાં લાકડાં—એ રાહ.)

રાખ વિવેકી વીરમદે, માહા અતુર સુંબાણુ;

આંણા ફરે તેની પુરમાં, કરે સર્વે તે માન્ય રાખ.

દુઃખી બાઈ એક માહરી, નામે સાવલીંગા;

રૈયત સુખી બીજી સૌ, નથી ચોર ધીંગા. રાખ.

સદેવંત—દુઃખ એનું દુર હું કરું, મારી પાસે ઉપાય;

કહેજે જોગી નવો આવ્યો છે, ઈચ્છે આવવા આંખ. દુઃખ.

દાસી—ત્યારે ચાલો ઝટ ઉઠોને, તેડી જઈ તેની પાસ;

દુર કરશે દુઃખ એહનું, તો તે પુરશે આશ. રાખ

પ્રવેશ ૯ મો.

સાવલીંગા—(દેખી તોરી વફાદારી એ—રાહ.).

આવો પ્યારા! પ્યારા! પ્યારા, મન મોહનજી મારા. (ટક)

આશ અતિ ઉરમાં મળવા, વિગોગી! ઘણી મારા હૈયાહાર.

વેરી વિગોગ તણપાવે સુજને, ફરે ખેહાલ; ખરે હાલમારા,

(સુંદર મુખ તુન્દિલ. ઐ રાહ.)

બહાલા! ક્યમ વિયોગ નિલ સહન કરે;

વિસરાય ન નામ દિલમાં બહુ બળું. બહલાં

પ્રાણનાથ કહી પ્રીતિ માંહી પલણી !

શું? થઈ મુખી જઈ તે ભૂલી વળી !

ખરે! જાણો કે કપડે લાગી છે ગળી !

રેન-ચેન--નથીરે નેન--મહીરે ઘેન, શોક હું ધરું. બહલાં

(સદેવંતને દુસ્થી આવતો જોઈ,)

સાવલીંગા— (રસીલી છપ્પીલી. ઐ રાહ.)

• રંગીલા! રસીલા! પ્યારા! જઈ હું વારી;

પ્યારા કેરાં મનહર મુખપર પ્યારી. રંગીલાં

સદે—પ્રાણુપી પ્યારી મારી કામની જવાણા;

ભેટી: શોભે સન્નેડ આનંદી રૂપાળી. રંગીલાં

(બંને ભેટ છે એટલામાં રૂપાસા પ્રવેશ કરે છે.)

રૂપાસા— બેત.

ઉભોડે તું હજમડીના, ઘડમાં મારા પેઠો ક્યમ,

ગુલાબ જેવી પ્યાડી માડી, તેને બાઝે છુંડ ક્યમ;

કમબખ્તી આવીસે તાડી, મુચ્છ નહીં તો માડું માર,

પાડકા ઘડમાં પેછી લુચા, શું તું કાઢાડવાનો સાર.

(સીપાઈઓ આવે છે ને સદેવંતને રાજ પાસે લઈ જાય છે.)

પ્રવેશ ૧૦ મો.

(વીરમદે રાજા રાજ્યાસન બેઠા છે ત્યાં આવીને ચરણ કહેછે.)

રૂપાસા— (દયાળુ દેવ, કૃપાળું તું. એ રાહ.)

મુણે! માહારાજ, કહું વિનતી, ચરે બોલતાં, જીભ ઉપડતી નથી
હાથાં પડણે, નવી નાડી, હરી જાય આ, પ્યાડી માહડી;
કડી તોફાન, જાજ્યો સેતાન, કડો શીક્ષા, મુકો મશાન,
અડજ માડી, ધડો ઉડમાં, નકડ જઈએ, બીજા પુડમાં.

વીરમદેવરાજ— ત્રીતાળી ચોપાદ્ય,

ગુન્હેગાર કહે વાત તારી, કેમ હરણુ કરે એની નારી,
બેગાબ્યાસને એ નહીં છાજે, તેથી તો તમચર લાગે.

સદેવંત— (મુજ ઉપર ગુજરી પીતા. એ રાહ.) *

માહારાજ મુણે મુજ વાત કહું સત્ય,
બેખ ધર્યો પ્રીયાને કાજ કર્યું આ કૃત્ય;
નાની વયમાં લગ્ન થયાં અમારાં એનાં,
વટે વણીક જુઠાં વેણુ સત્ય નહીં એનાં.
અમ લગ્નની જાણી વાત એના પીતાએ;
બહું બળ કરી સોંપી, લીધી રૂપાસાએ;
સાવલીંગા રાખવા સત તજતી પ્રાણ,
તેને બચાવી લીધી દાસીએ સૂજણ.
સૌ પરણવાનો પોશાક દાસીએ પેહેર્યો,
છુપાવવા છાતું મુખ ધુધટો ઘેર્યો;
કરી કળા પરણી દાસી રૂપાસા સાથે,
સાવલીંગા સત બંધ રહી માહરા માટે.

(૧૫)

વીરમદે રાજ— ગીતિ.

જાઓ સીપાઈ જલ્દી, બોલાવી લાવો સાવર્ણીગાને અહીં
દાસીને પણ સંગે, કે'ન્ને રાજ બોલાવે દરબાર મહીં.

વીરમદે રાજ— (હું ચાંપરાજ એ રાગ)

હે દાસી સુંણ (ર) સૌ વાત કરે સત્ય તારી;
નહી તો ગુન્હેગાર આજે ઠરીશ નક્કી મારી.
રૂપાસા સંગે (ર) કહે પરણી'તી કોણુ નારી;
શરમ છોડીને સર્વ કહે તું અહીં વિસ્તારી.

દાસી— કલ્યાણી.

પારાસુરી રાજ, સત્ય સૌ આજ—ટેક.
જેવું બન્યું તેવું કહું રાખું નહીં લાજ;
સાવર્ણીગાએ પ્રીત કરી સદેવંતની સાથ
ગુમપણે ગાંધીય લગ્ને મેળવ્યા બંને હાથ. પારા
રૂપાસાની સાથે રાજ, થયાં મારાં લગ્ન;
માટે તેની સાથે હુંતો, રહીશ થઈને મમ. પા.
જીવ બચાવવા બાદ તણા કીધો એ ઉપાય;
અસત્ય વચન ઉચરી હોઈ તે, પૃથ્વી પ્રલય થાય. પા.

વીરમદે— ગીતિ.

ખરી વાત છે દાસી, માટે જ તું રૂપાસાની સાથ;]
સદ્ગુણી સાવર્ણીગા, ગ્રહો રંગેથી સદેવંતનો હાથ.
દંપતી સુખી રહેજો. રહેજો સદા આનંદી નિર્ભય;
પ્રભુ પ્રતાપે પામ્યા, શત્રુ સાથે સપટ જય! જય! જય!!!

સમાપ્ત.

અમારી ઑફીસમાં વેચાતાં પુસ્તકો.

મોટાં નાટકો.	૩. આ. પૈ.	ગાયનો.	૩. આ. પૈ.
ભત્તેદરી નાટક.	૧-૦-૦	ભત્તેદરીનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
ચાંપરાજહાડાનું નાટક.	૧-૦-૦	ચાંપરાજહાડાનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
હિંદુપુરના રાણો રાજસીંહ.	૧-૦-૦	રાણુરાજસીંહનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
વિલાસચંદ્ર નાટક.	૧-૦-૦	પૃથુરાજરાહોડનાં ગાયનો.	૦-૨-૦
સુશ્રુદ્ધિ સત્ય દર્શક.	૧-૦-૦	હરીશ્ચંદ્ર તારામતી ગા.	૦-૨-૦
રાણુકદેવી રાહબેંગાર.	૦-૮-૦	વનરાજ આવડાનાં ગાયનો.	૦-૧-૦
દુલપસીંહ નાટક.	૦-૬-૦	ચંદન મહાગરીનાં ગાય.	૦-૨-૦
ભત્તેદરી (ભાવનગરનું).	૦-૬-૦	સદેવંત સાવળી ગા નાટક.	૦-૧-૦
પ્રતાપસીંહ રૂપસુંદરી ના.	૦-૬-૦	રાણુકદેવી રાહબેંગાર.	૦-૧-૦
હિંદુપુરના પ્રતાપસીંહ ના.	૦-૩-૦	શાકુન્તલા નાટકનાં ગાયનો.	૦-૨-૦

વાર્તાઓ

ફારસો

સદેવંત સાવળીગાની વા.	૦-૧-૬	મી. કુલશુજનો ફારસ મો.	૦-૨-૦
યુવગંધારણીની વાર્તા.	૦-૧-૬	આસુદીપુરીનો ફારસ.	૦-૧-૦
બરાસકસ્તુરીની વાર્તા.	૦-૧-૬	કળેડાદુઃખદર્શક ફારસ.	૦-૧-૦
સુંદર કામદારની વાર્તા.	૦-૧-૬	સ્ત્રી ચરીત્રનો ફારસ.	૦-૧-૦
મેના પોપટની વાર્તા.	૦-૧-૦	ગરૂપીદાસની ગરૂપ.	૦-૧-૦
ઝમોડીની રમુજ વાર્તા.	૦-૧-૦	હીરામાણિકનો ફારસ.	૦-૧-૦

એ સિવાય ઘણી જાતનાં નાટકો, વાર્તાઓ, જૈનધર્મનાં, વિષ્ણુ ધર્મનાં, ક્રિસ્તા, અર્થો વિગરે પુસ્તકો અમારી પાસેથી મળશે. જયાખંધ લેનારને કમીશન ધણુંજ સારૂ આપવામાં આવશે. પત્રવ્યવહાર નીચેના શીરનામે રાખવો.

માસ્તર, નાનાલાલ વિ. મનલાલ.

અમદાવાદ-ગુલાપારેખની પોળ.

